

Kultur- og kirkedepartementet
Dep,
Postboks 8030
0030 OSLO

Deres ref: 2009/04154 ME/ME3
CLH:elt

Vår ref

Dato

2009/13920-WEF

12.11.2009

Høringsuttalelse – forslag til endringer i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting (regler om formidlingsplikt)

Viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev av 16.10.09. Høringsinstansene er bedt om å komme med eventuelle synspunkter innen 13.11.09.

I Norge har bruken av det mediepolitiske verktøyet allmennkringkasting vært sentralt for fjernsynets samfunnsmessige funksjon som informasjons- og kunnskapsspreder og som kulturell scene. Allmennkringkasting har bidratt til utjevning av sosiale skiller i samfunnet. Det er positivt at regjeringen forsøker å legge til rette for videreføring av en kommersielt finansiert allmennkringkasting innen tv. Skal man operere med regler for formidlingsplikt er det også positivt at disse gjøres teknologinøytrale og gjeldende på samtlige plattformer, slik departementet legger opp til med henvisning til eget høringsnotat fra 06.06.09.

Bruken av formidlingsplikt har i denne sammenheng imidlertid noen problematiske sider. Departementet vil utvide reglene om formidlingsplikt for å oppnå "markedsmessige vilkår". Det er noe uklart hvordan dette målet skal oppnås når markedsmekanismen er fjernet gjennom den samme reguleringen. "Markedsmessige vilkår" kunne besørages ved å fjerne reglene om formidlingsplikt helt. Da hadde departementet imidlertid ikke kunnet tilby et privilegium til en kommersiell allmennkringkaster i bytte mot dennes forpliktelser. Dette illustrerer hvordan forslaget medfører en ny, kreativ vending i bruken av formidlingspliktbestemmelsene: Reglene var i første rekke konstruert for å sikre brukernes tilgang, ikke for å sikre tilbydere inntektsstrømmer.

Departementets forslag representerer en videreføring av den tradisjonelle praksisen med å knytte kringkasteres regulatoriske privilegier til distribusjonsforhold. I et digitalisert mediesystem preget av markeds-, nettverks-, terminal- og tjenestekonvergens er dette vanskeligere å legitimere enn i et analogt system med klare mediespesifikke skiller. Grensen mellom det som per i dag regnes som kringkasting av fjernsyn, og det som regnes som annen formidling av audiovisuelt innhold vil forskyves i tiden som kommer. For eksempel vil dette gjelde skillet mellom IPTV og audiovisuelt innhold distribuert ved streaming over web. Mens regelforslaget dermed bygger på en etablert regulatorisk praksis, står det samtidig i fare for å virke utdatert i løpet av relativt kort tid. En mer fremtidsrettet løsning ville for eksempel være å knytte allmennkringkasterens forpliktelser til direkte offentlig økonomisk

Telefon 55580000
postmottak@uib.no
Internett www.uib.no
Org no. 874 789 542

Institutt for informasjons- og
medievitenskap
Telefon 55589100
Telefaks 55589149
post@infomedia.uib.no

Postadresse
Postboks 7802
5020 Bergen

Besøksadresse
Fosswinckelsgt. 6
Bergen

Saksbehandler
Wenche K. Førre
55589101

støtte. Slik reglene nå er utformet vil trolig sluttbrukerne stå for finansieringen av den kommersielle allmennkringkasteren gjennom økte priser på tv-distribusjon.

Tilslutt, det er uheldig å bruke begrepet "kringkasting" knyttet til nettene som omtales i regelforslagets §4-2, første ledd. Slik dette begrepet er definert i kringkastingsloven omfatter det både radio og fjernsyn. I denne sammenheng vil for eksempel "kringkasting av fjernsyn" være mer presist.

Dag Elgesem
instituttleder